

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

fatum Ioseph obsecrat, dicens: Si inueni gratiam in conspectu tuo, pone manum sub femore meo, & facies mihi misericordiam & veritatem, vt non sepelias me in Aegypto, sed dormiam cum patribus meis, & auferas me de hac terra, condasque in sepulchro maiorum. Cur autem ad confirmandam sponsonis indicium, Iacob manū filij supponi suis femoribus petijt, nisi quia illum, qui summa veritas est, de proprio semine propagandum esse cognouit? Illis igitur terræ finibus beati viri iam medullitis aggliscebant, quam per spiritum iam cernebā: Saluatoris vestigijs atteri quam in interioribus oculis iam videbant precioso Domini corporis sanguine purpurari, vt illic eorum corpora suā expectarent resurrectionem, vbi resurrecturum esse cognoscebant ipsum beatæ resurrectionis authorem.

Ad hunc & nos, dilectissimi, perspicuā nostræ mentis aciem dirigamus. Ad hunc dum pedum progressionem non possumus, ætuantis desiderij festinatione tēdamus, & dum sanctorū quorāmlibet reliquijs dignæ deuotionis reuerentiam exhibemus, ad illud vnum & singulare corpus nostræ mentis dirigamus obtutū, quod in paterna maiestatis gloria credimus ineffabiliter sublimatum. Illa nimirum est terra cui nunc beati Patriarchæ atque Prophætæ suspirabant, lacte scilicet & melle mananti. Lac siquidē de carnis vberibus profluit, mel verò de superioribus venit. Et quia substantia Domini corporis ex Virginis visceribus prodijt, diuinitas autē ex paterna maiestate descendit, recte corpus Saluatoris terra dicitur repromissionis. Quæ nimirum terra lacte simul ac melle fluere dicitur, quia in Redemptoris nostri corpore, & substantia veræ, & dulcedo est ineffabilis deitatis. In ipso enim (sicut Apostolus ait) habitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter. Et alibi: Deus erat in Christo reconcilians mundum sibi. Ad hanc viuentium terram ille nos dignetur inducere qui terræ nostræ mortalia nō dedignatus est tolerare, quatenus sic ibi lacte & melle vescamur, vt Saluatoris nostri præsentia, & melliflua diuinitatis eius dulcedine satiemur: Qui cum Deo Patre & Spiritu sancto viuat & regnat per omnia secula seculorum, Amen.

Cur Christi corpus terra promissionis dicatur.

Colof. 2. Cor. 3.

VITA BREVIS SANCTISSIMI CONFESSORIS BASSIANI EPISCOPI LAVDIS POMPEIAE, EX Hieronymi Rubei viri doctissimi libro secundo historie Rauennatum.

TEMPORIBVS Vrsi Archiepiscopi Rauennatis, natione Siculi, qui Liberio tertio (quem & Liuerium seu Olierium appellant) successit Bassianus Syracusanus eius affinis, Romæ cælitus monitus, ad Archiepiscopum Vrsum suum affinem aufugit: cum enim eum decennem pater, vt instrueretur studijs liberalibus, Romam misisset: ipse verò, Gordiano sacerdote instituentē, Christianus esset factus, Sergius pater qui deos impios venerabatur, re accepta, vehementer commotus, legatos misit, qui aut captum ad se ad-

19. Ianua.

S. Bassianus sic Christianus.

Fugit Rauennā ad Vrsū Archiepiscopum.

Liberat ceruā à morte.

Itē dæmoniācum.

Ceruā vrbis vendē dictā.

ducerent, aut, si aliter fieri non posset, interficerent. Itaque Bassianus Rauennam se ad Vrsum Archiepiscopum affinem suum, contulit. Cum verò iam Rauenna quindecim passuum millia abesset, quo loco est Phycocle, vrbs peruetusta, ceruam cum duobus catulis, quam venatores fuerant persecuti, conspicatus, naturali motu misericordia, ad se in nomine Domini accedere eam iussit. quam obrem cerua ad pedes iuuenis sancti prouoluta, eos lingebat. Aduenientibus autem interea venatoribus, & assidue ceruam præberi sibi flagitantibus, cum eorum vnus, viro sancto negante in eum irruens, abstrahere ceruam conaretur, eumque impelleret: repente a dæmone ictus, cæcusque factus, parum omninō abfuit, quin animam exhalaret. Cæteri ob id sibi metuētes, ad pedes sancti iuuenis proiecti, veniam postulabant. Verum eos Bassianus oratione benigna consolatus, Deumque pro eo præcatus quē dæmon arripuerat, caco dæmone abire iussit, statim incolumem socijs illum restituit, cerua latibulum suum repetente. Ob hoc miraculum, vrbem Phycoclem, appellatam deinde Ceruiam ferunt.

Vrsus benigne atque amanter Bassianum complexus, eo sic, vt delitesceret obsecran-

secrante, in templo satis exiguo & ignobili D. Apollinaris in classe illum confil-
ruit. Vbi maiores quotidie progressus in via Domini faciens, eniuit vel eo mari-
mè prodigio, cum mādauit Cæsar Bythimnium, vrbis Rauennæ iudicem, maiesta-
tis reum capite mulctari: Bassiani enim precibus apud Deum factum est, vt carni-
ce ictum in ceruicem Bythimnij intendente, ex eius manibus securis, non semel
modò, verum bis aut ter, desiluerit. Quamobrèm territus Præses, saluum abire
Bythimnium atque integrum voluit. Tandem verò Bassianus ab Exuperantio Ra-
uennatū Archiepiscopo, siue ab hoc Vrso vt alij arbitrantur, Laudis Pompeiæ Epi-
scopus factus, quartodecimo Calendas Februarij ad Christum migravit.

VITA BEATISSIMORVM MARTYRVM
FRVCTVOSI EPISCOPI ECCLESIAE TAR RACONENSIS,

& Augurij, & Eulogij diaconorum, per Aurelium Prudentium
virum consularem conscripta. Habetur in
eius Peristephano.

ELIX Tarraco, Fructuose, vestris
Attollit caput ignibus coruscum,
Leuitis geminis procul relucens.
Hispanos Deus adspicit benignus,
Arcem quandoquidem potens Iberam
Trino martyre Trinitas coronat.

Ardens Augurius capessit æthram:
Nec non Eulogius simul supernum
Christi lucidus ad sedile tendit.
Dux & præuius, & magister illis
Ad tantum decus, ex Episcopali
Clarus nomine Fructuosus ibat.
Accitus quia Præsidis repente
Iussu, venerat ad forum sacerdos
Leuitis comitantibus duobus.
Inde ad carceream viros catenam
Pactus sanguine carnifex trahebat:
Gaudet currere Fructuosus vltro.
Ac nè quis socios timor feriret,
Præceptor vehemens eundo firmat,
Incenditque fidem calore Christi:
Mecum state viri, vocat cruentus
Ad pœnam coluber, Dei ministros:
Nec mors terreat, est parata palma.
Carcer Christicolis gradus coronæ est,
Carcer prouehit ad superna cæli,
Carcer conciliat Deum beatis.
His dictis, ad eunt specum reorum,
Exercent ibi mysticum lauacrum,
Et purgamen aquæ stupent tenebræ.
Sex hic continuis latent diebus,
Tandem stant trucis ad tribunal hostis,
Fratres tergeminos tremunt, catastræ.
Iudex Aemilianus immincebat,
Atrox, turbidus, insolens, profanus,
Aras dæmonicas coli iubebat.
Tu, qui doctor, ait, seris nouellum
Commenti genus, vt leues puellæ
Lucos destituant, Iouem relinquunt,
Damnes, si sapias, anile dogma.
Iussum est Cæsaris ore Gallieni:
Quod Princeps colit, vt colamus omnes.

Ianuarij
Sanctorū
patria.

S. Fructuo-
sus cum so-
cijs sistitur
Iudici &
carceri in-
cluditur.

In carcere
multos ba-
ptizat.

SURIUS

ober
Nobis

RVIII

5